

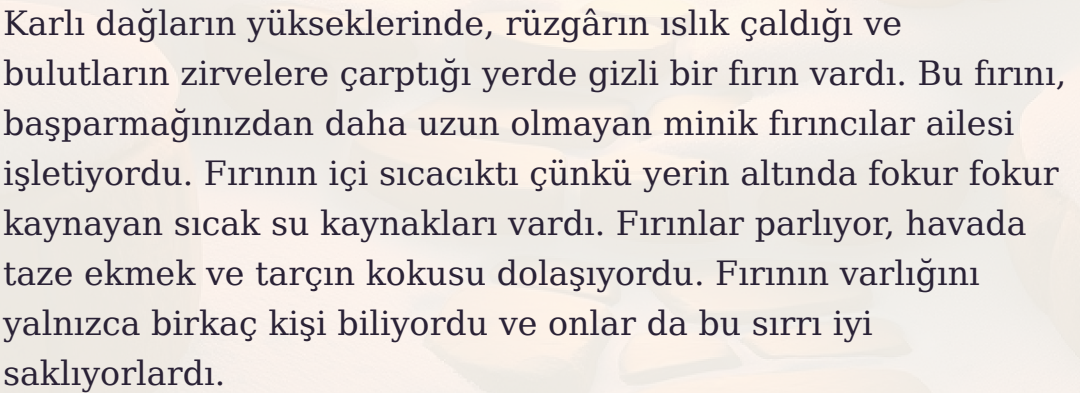
Gizli Dağ Fırını

Yavuz DEMİRKIRAN

Gizli Dağ Fırını

Yavuz DEMİRKİRAN

Fırının baş ustası Marrow'du; un bulaşmış beyaz önlüklü, tel çerçeveli gözlüklü, ağırbaşlı bir adamdı. Her sabah erkenden kalkıp sıcak su kaynaklı fırınları körüklerdi. Eşi Crumb, sarı başörtüsü ve mavi yamalı önlüğüyle sıcak somunları sepetlere yerleştirirdi. Leylak rengi şalı ve bastonuyla Nine, ekmeği bu kadar özel yapan gizli tarifi korurdu. Ve genç çırak Pip, fırının kapısının ötesindeki maceraların hayalini kurardı.

Pip meraklı ve yaratıcıydı; bakır kızılı bukleleri hep topuzundan kaçırdı. Pip yosun yeşili bir tunik, krem rengi bir önlük ve içinde çekiçle ölçü ipi olan minik bir alet kemeri takardı. Diğerleri ekmek pişirirken Pip kızaklar ve tüneller için planlar çizerdi. "Bir gün bunları birine yardım etmek için kullanacağım," derdi Pip. Marrow gülümseyip, "İyi bir plan iyi ekmek gibidir—kabarması için zaman gerekir," dedi.

Ekmeğin sırrı sıcak su kaynaklarıydı. Su fırınları ısıtıyor ve en soğuk kışta bile fırını sıcacık tutuyordu. Ekmek piştikten sonra günlerce sıcak kalıyordu. Onu yiyen herkesin içinden neşeli bir enerji akıp gidiyordu. Nine, kaynakların bir armağan olduğunu ve ekmeğin paylaşılacak için yapıldığını söylerdi. "Ama dikkatli olmalıyız," diye uyardı. "Kışın dağlar tehlikelidir."

Bir gün zirvelerin üzerinde kara bulutlar toplandı ve rüzgâr ulumaya başladı. Büyük bir kar fırtınası dağları süpürdü, karı fırının pencerelerinden daha yükseğe yığdı. Köylere giden patikalar kar yığınlarının altında kayboldu. Marrow dışarı bakıp kaşlarını çattı. "Köyler soğuk ve aç kalacak," dedi. Crumb başını salladı. "Yeterince ekmeğimiz var. Onu paylaşmanın bir yolunu bulmalıyız."

Ama dağ patıkları derinlere gömülmüştü. Yetişkin fırıncılar yürümeyi denediler ama kar, minik bacakları için fazla yumuşak ve derindi. Bellerine kadar kara batıp geri dönmek zorunda kaldılar. "Daha iyi bir yol bulmalıyız," dedi Crumb. Pip'in ela gözleri parladı. "Bir fikrim var!" dedi Pip, bir taslağı açarak. "Kızaklar ve tüneller yapabiliriz!" Herkes dinlemek için etrafına toplandı.

Pip planı anlattı. "Fırından köylere kadar karda tüneller kazacağız. Tünellerin içinde iplerle çekilen kızaklar koşturacağız. Kızaklar sıcak ekmeği taşıyacak. Karın altında gizli bir demiryolu gibi olacak!" Marrow yavaşça başını salladı. "Büyük bir iş ama işe yarayabilir." Crumb gülümsedi. "Hepimiz yardım edeceğiz. Çok el işi hafifletir."

Bütün aile işe koyuldu. Marrow güçlü kollarıyla ana tüneli kazdı. Crumb malzemeleri düzenledi ve şarkılarla herkesin moralini yüksek tuttu. Nine her şeyi denetledi ve yol bulabilmeleri için her tünel girişine parlak kurdeleler bağladı. Pip ölçüp çekiçledi, kızakları ve ipleri onardı. İş zordu ama birlikte çalıştılar ve tüneller her gün biraz daha uzadı.

Sonunda ilk tünel en yakın köye ulaştı. Pip ve Crumb bir kızıağı sıcak somunlarla yükleyip tünelden kaydırdılar. Fenerler taşıyarak arkasından gittiler. Köyün yakınında kardan dışarı fırladıklarında köylüler sevinçle bağırdı. "Ekmek! Sıcak ekmek!" diye haykırdılar. Köylüler soğuktan ve ağlıktan bitkin düşmüştü, sıcak ekmek onları neşeli bir enerjiyle doldurdu. "Teřekkürler, minik fırıncılar!" dediler.

Haber hızla yayıldı. Fırıncılar başka köylere daha çok tünel yaptı ve Pip köylülere yardım etmeyi öğretti. Kısa sürede herkes birlikte çalışıyordu. Kimi kazıyor, kimi kızak çekiyor, kimi ekmek dağıtıyordu. Dışarıda kar fırtınası hâlâ sürüyordu ama karın altında kızak tünelleri hareketle uğulduyordu. Sıcak ekmek her köye ulaştı ve kimse aç kalmadı. Gizli fırın artık gizli değildi—herkesin dostuydu.

Bir gece şiddetli bir rüzgâr bir tünelin bir bölümünü çökertti. Fırıncılar endişelendi. Ama Pip'in bir fikri vardı. "Yolu eritmek için sıcak su kaynağının suyunu kullanabiliriz!" dedi Pip. Kaynaktan tıkanan tünele küçük bir kanal kazdılar ve sıcak su karı eritti. Tünel yeniden açıldı. "Görüyor musun?" dedi Nine. "Sıcaklığımızı paylaşmak hepimize yardım eder." Köylüler yeniden inşa etmeye yardıma geldi ve tüneller eskisinden daha sağlam oldu.

Ondan sonra köyler ve fırıncılar tek büyük bir aile oldular. Her şeyi paylaştılar: ekmek, aletler, hikâyeler ve şarkılar. Köylerin çocukları Pip'e yeni kızaklar ve tüneller tasarlamada yardım etti. Marrow köylülere sıcak su kaynağı sıcaklığıyla ekmek pişirmeyi öğretti. Crumb feneriyle her gece teslimatları yönetti ve Nine paylaşmanın toplulukları nasıl güçlendirdiğini anlatan hikâyeler anlattı. Dağ artık soğuk ve yalnız değildi; kahkahalarla ve sıcak ekmekle doluydu.

Kar fırtınası sonunda geçti ama tüneller kaldı. Fırını her köye bağlayan bir dostluk ağına dönüştüler. Pip kızaklarla ve tünellerle gurur duyuyordu ama daha da çok takım çalışmasıyla gurur duyuyordu. "Bu yalnızca benim fikrim değildi," dedi Pip. "Herkes yardım etti." Marrow Pip'in omzuna dokundu. "İyi bir fikir bir tohum gibidir," dedi. "Çok el onu büyüttüğünde gelişir."

Artık kış geldiğinde fırıncılar ve köylüler hazırdır. Sıcak su kaynakları fokurdar, fırınlar parlar ve kızaklar tünellerden kayıp geçer. Sıcak ekmek herkesi neşeli bir enerjiyle doldurur. Ve cesur çırak Pip hâlâ yeni buluşlar hayal eder. Ama herkesin hemfikir olduğu en güzel buluş paylaşmaktır. Çünkü paylaşmak yardım eder, yardım etmek paylaşır ve sıcak ekmek her yerde dostlar kazandırır.

Gizli dağ fırını hâlâ orada, zirvelerin yükseklerinde. Sıcaklığı tünellerden her köye yayılır. Ekmek günlerce sıcak kalır ve insanlar bütün kış mutlu kalır. Nine sık sık, "Paylaşılan bir somun, kurulan bir dostluktur," der. Pip de ekler: "Ve kazılan bir tünel, inşa edilen bir köprüdür." Böylece minik fırıncılar ve köylüler her fırtınada sıcacık ve neşeli bir şekilde birlikte yaşarlar.

Ve eğer bir gün kendinizi karlı dağlarda bulursanız, sıcak bir parıltı ve taze ekmek kokusu arayın. Kurdeleleri ve tünelleri takip edin, fırını bulacaksınız. Orada minik fırıncılar sizi bir dilim sıcak ekmek ve bir gülümsemeyle karşılayacak. Çünkü onlar kaynakları paylaşmanın toplulukları güçlendirdiğini ve sıcak bir kalbin, tıpkı sıcak ekmek gibi, en iyi paylaşıldığında olduğunu bilirler.